

Publicerad 2008-10-01 19:34 av Nattviol

det här är en text tagen rakt ur mitt liv

och jag skulle uppskatta mycket

läsarens idéer, tankar och åsikter, vilka de än må vara!!!

Bara en fri kvinna vågar låta sig förslavas...

En helt vanlig arbetsdag till ända och höstlöven har börjat singla genom luften. Väl hemma ligger det ett grönt litet paket i brevlådan och jag darrar till. Låser otåligt upp ytterdörren, slänger ifrån mig väskan, slår på datorn rutinartat och klipper med darrande händer upp tejpens runt det gröna lilla paketet...

Öppnar.. och plockar ut det. Halsbandet! Det jag skickat efter, ett svart slavhalsband i läder med stora ringar där ett koppel kan fästas. Jag håller det med lätta, smeksamma fingrar en liten stund, det är så vackert!

Märker hur min andning stegras. Går mot hallspegeln och lägger halsbandet varsamt och andäktigt om min hals...

Passformen är perfekt, det svarta breda slavhalsbandet smiter åt runt min hals som om det vore tillverkat efter just Mig, och när jag låser det baktill med den grova kedja som utgör mitt nyinköpta koppel - kommer tårarna! Jag stelnar till där framför spegeln, möter förvirrat min egen fuktiga blick och mina tankar blandas med känslor jag aldrig känt förut...

Vad är det som händer med mig? Hur kan jag reagera med så starka känslor av att sätta på mig ett halsband? Jag förstår ingenting - men förstår ändå att här är det urkrafter i rörelse inom mig. Världar som kolliderar och som ställer mig svarslös, vänder allting upp och ner. Jag förstår att jag funnit något av yttersta vikt för mitt fortsatta vandrande på planeten. Något som kommer att betyda stora omvälvningar för mig - bara jag tar steget fullt ut...

Och det finns ingen återvändo. Det finns inga andra vägar som jag vill vandra - annat än denna väg som leder mig...? Ja, vart? Är det den Väg som kommer att göra mig hel? Jag är en fri kvinna. En fri människa, som längtar efter att... ja, vad är det jag längtar efter? Söker inom mig vilka ord som passar och finner att den logiska delen av mig skriker ut sin avsky och ovilja att förstå.

Men logiken inom mig vet redan att slaget är förlorat, att Känslan och Behovet inom mig kommer att segra. För dessa krafter är så starka att inget kan rå på dem. Allra minst jag själv...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nattviol med Poeter.se id #15046 innehar upphovsrätten